

**DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS
BAHÁ'Í VERDENSSENTER**

Riðván 151

Til verdens bahá'íer

Inderlig elskede venner!

Vi har nå ett år av Treårsplanen bak oss, et år da urolighetene i verden vakte både håp og frykt i hjerter og sinn, både optimisme og fortvilelse, både beundring for menneskers mot og skam over den grusomheten som menneskeheten kan synke ned til. Midt i disse prøvelsene rykker Bahá'u'lláhs tilhengere frem, med en klar visjon og fulle av tillit. De bygger Guds rike, gjennomsyrrer samfunnet med en ny ånd og viser alle mennesker den guddommelige læres gjenopplivende virkning.

Ved Verdenssenteret innledet Det Internasjonale Undervisningscenter en ny femårig embetsperiode den 23. mai. I vårt første fellesmøte roste vi de mange tiltak som senteret hadde iverksatt i løpet av sin forrige periode og kom med sterke henstillinger om å videreføre dem. En fremtredende plass blant disse tiltakene inntok veiledningen gitt til de kontinentale rådgivere om å fremme rådslagning lokalt og nasjonalt, blant institusjoner og troende, for å sette i gang og holde ved like vekstprosesser i bahá'í-samfunnet. Et annet tiltak var den gradvise avklaringen av ulike måter å nærme seg undervisningsarbeidet på. I årets løp har disse handlingene øket fremdriften som troen og dens institusjoner gis av rådgiverne, hjelperådsmedlemmene og deres assistenter, og forsterket den innsikt og oppmuntring som de gir de nasjonale og lokale åndelige råd og de enkelte troende.

Troens voksende ry i verdens øyne og oppmerksomheten som dette henleder på Verdenssenteret, understreker hvor viktig det er å fullføre terrassene ved Bábs gravmæle og bygningene for Bahá'u'lláhs Saks administrative verdenssenter. Etter at den spesielle appellen ble rettet til bahá'í-verdenen om å skaffe til veie syttifire millioner dollar til dette prosjektet i løpet av Treårsplanen, har reaksjonen gjort oss varme om hjertet, og det er vårt inderlige håp at fortsettelsen av denne offerviljen vil føre til at dette målet raskt blir nådd og sikre at arbeidet går videre uten avbrudd, slik at Guds hellige fjell vil tiltrekke seg beundrende blikk fra både tilreisende og fastboende.

Studiet av *Kitáb-i-Aqdas* sprer lys over livet for den jevne troende. Man blir i stigende grad klar over betydningen av å holde troens prinsipper i hevd og av å adlyde dens lover. Den almene anvendelsen av loven om huqúqu'lláh har vakt begeistret tilslutning. Vennene blir i økende grad bevisst sitt individuelle ansvar for å undervise i troen. I takt med at de overholder sine åndelige forpliktelser og lærer seg å stole mer på Bahá'u'lláhs stadfestelser, finner de at deres tro vinner ny livskraft og deres hjerter ny tillit. Alt dette er områder der den enkeltes handling ikke trenger å vente på hverken oppfordring eller bistand. Alene, og med den allmektiges kraft som sin eneste hjelp, har hver enkelt troende det som sin utfordring å utvikle denne åndelige styrke som i overmåte stor grad vil bidra til samfunnets videre utvikling.

Sakens menneskelige ressurser økes på to måter. Evnerike mennesker beveges til å slutte seg til troen og øker dermed tallet på dem som allerede er i tjeneste. De sistnevnte har på sin side beriket sin erfaring og tilegnet seg større ferdigheter ved å studere læren dypere og ved å uttrykke den i handling. Vennene har sett behovet for en mer systematisk fordypning av sin forståelse av læren og dens anvendelse på samfunnet og har derfor i større utstrekning anvendt arbeidsseminarer og kurs, noe som har vært vellykket i bemerkelsesverdig grad. I det kommende år må disse to gjensidig utfyllende prosessene – å tiltrekke oss evnerike mennesker og å øke våre egne ferdigheter – føres videre, slik at det vil anspre den enkelte til handling og stimulere en harmonisk utvikling av et bredt spekter av aktiviteter til troens fremme.

I samme takt som de enkelte troendes iboende muligheter utvikler seg, øker de lokale og nasjonale bahá'í-institusjoners evne til å fremme livskvaliteten i sine samfunn og til å legge fantasirike planer og gjennomføre dem. Mange steder har lokale åndelige råd samarbeidet om å undervise i troen innenfor et område. Nasjonale råd har på tilsvarende vis utviklet prosjekter preget av nytenkning for å gripe de muligheter som begivenheter utenfor Saken byr på. Noen eksempler på slike aktiviteter, innenfor svært ulike områder, har vært Prosjekt Åpent Brev i Albania, responsen på den uvanlige mottageligheten hos myndighetene og befolkningen i sin alminnelighet i Sakha- og Burjatrepublikkene i Sibir, og den avtalen som ble inngått mellom Nasjonalt Åndelig Råd for Marshalløyene og lokalregjeringen for Majuroatollen som svar på statsmyndighetenes anmodning om at bahá'í-ene skulle overta ansvaret for driften av fem statlige barneskoler.

Utviklingen av lokale og nasjonale bahá'í-institusjoner har gjort det mulig å desentralisere administrasjonen av arbeidet ytterligere. Men for at denne velgjørende prosessen skal bli mer omfattende, er det for de fleste lands vedkommende en avgjørende forutsetning at det skjer en hurtig forbedring av de lokale åndelige råds måte å fungere på. Dette krever nøye oppmerksomhet hos hver enkelt troende. Disse lokale bahá'í-institusjoner, som er forordnet i *Kitáb-i-Aqdas* selv, utgjør et forråd av styrke og veiledning som vil forsterke effektiviteten i Sakens arbeid etter hvert som de modnes.

Vi bor midt iblant befolkninger som har et fortvilet behov for Bahá'u'lláhs budskap. Det er vår plikt å fremlegge det klart og overbevisende for så mange sjeler som mulig. Mørket og lidelsen rundt oss er ikke bare tegn på et behov, men gir oss også en anledning som vi ikke må unnlate å benytte. Å overbringe budskapet er bare første skritt. Vi må deretter forvise oss om at det blir forstått og anvendt, for – som vi leser i ett av brevene skrevet på vegne av Beskytteren – : «Før folk flest ser et virkelig mønster i bahá'í-samfunnet, i handling, på noe bedre enn de allerede har, vil de ikke slutte seg til troen i stort antall.» Når folk slutter seg til Saken, bør de derfor, gjennom læresetningene, utvikle forbindelsene med hverandre og med sine medborgere for gradvis å frembringe et virkelig bahá'í-preget samfunn, et lys og et tilfluktssted for de rådville.

Etter de strålende begivenhetene i troens heltetid kom verdens folk inn i Guds Sak i skarer for første gang i Afrika i Shoghi Effendis tid, og dette spredte seg så til andre områder. Bahá'í-samfunnene i disse områdene lærer gradvis gjennom erfaring, og de er i ferd med å utvikle fremgangsmåter og planer som tar sikte på å dra disse store antall troende sammen i fungerende samfunn og å opprette sterke baser for vedvarende vekst. For å bistå dem i deres bestrebelser, for å hjelpe bahá'í-ene i andre land til å starte denne prosessen og holde den ved like, og for å fjerne de misforståelser som uunngåelig omgir et så utfordrende begrep, er det utgitt en sitatsamling om «Hvordan man fremmer inntreden i skarer». Å studere og anvende prinsippene og fremgangsmåtene beskrevet der vil uten tvil være til hjelp for enhver bahá'í-lærer og ethvert bahá'í-samfunn, det være seg i et område hvor inntreden i skarer har vært en realitet i mange år, eller der det ikke har vist seg noen tegn til dette ennå. Med hensyn til sistnevnte tilfelle vil sitatsamlingen bidra til å overbevise enkelttroende om at denne prosessen er virkelig og holdbar, og vil sette bahá'í-samfunn i stand til å forberede seg åndelig og materielt på denne brå fremgangen, til å imøtese den med iver, til å ta de skritt som vil hjelpe den i gang, og til å gjennomføre de tiltak som vil sikre at den fortsetter å øke uten avbrudd.

Det bemerkelsesverdige oppsvinget i internasjonalt samarbeid i løpet av forrige år, pionerer som har bosatt seg og strømmen av reisende undervisere har vevet bahá'í-samfunnet enda tettere sammen. Amatu'l-Bahá Rúhíyyih Khánum førte an i så henseende da hun, for å oppmuntre de troende og gjøre troen kjent, gjennomførte en strabasiøs reise som omfattet Russland og andre land som tidligere utgjorde deler av Sovjetunionen, fra de baltiske stater i vest til Sibir i øst, fra de sentralasiatiske republikker i sør til St. Petersburg og Jakutsk i nord.

Denne ridván vil syv nasjonale årsmøter bli arrangert for første gang. Våre representanter ved disse historiske begivenhetene vil være Sakens Hånd Amatu'l-Bahá Rúhíyyih Khánum i Phnom Penh ved valget av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'í-er i Kambodsja, og i Ulan Bator

ved valget av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Mongolia. Sakens Hånd 'Alí-Muhammad Varqá vil være vår representant i Ljubljana ved valget av Regionalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Slovenia og Kroatia. Rådgiver Laretta King vil være vår representant i Alma Ata ved valget av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Kasakhstan, og i Bisjkek ved valget av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Kirgisja. Og rådgiver Shapoor Moadjem vil være vår representant i Dusjanbe ved valget av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Tadsjikistan, og i Tasjkent ved valget av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Usbekistan. Det nåværende Regionale Åndelige Råd for Sentralasia, med sete i Asjkhabad, vil da bli det Nasjonale Åndelige Råd for Bahá'íer i Turkmenistan.

Slutten på århundret nærmer seg raskt. Det er så kort tid og så meget å gjøre. Vi oppfordrer enhver tilhenger av Bahá'u'lláhs Sak til å vie de to hovedoppgavene den ytterste anstrengelse: å undervise hver tørstende sjel i troen og å skaffe til veie de materielle midler for å fullføre de monumentale prosjektene som er i gang på Karmelfjellet. Hvordan menneskehetens ytre omstendigheter enn blir i året som kommer, så må bahá'í-samfunnet øke i styrke, vise særpreget i sin livsstil klarere, gå fortrøstningsfullt ut for å forkynne og undervise om sitt budskap og i stadig større monn hente ned styrkende hjelp fra hærskaene i det høye. I alle deler av dette arbeidet er det den enkelte bahá'í som har nøkkelen til seier.

Det Universelle Rettferdighetens Hus
(sign.)